

Oude Kerk, 8 april 2023

Stille Zaterdag: Paaswake

ds. Johan Meijer

gelezen: Genesis 2: 2-13; Exodus 14: 15- 15: 1; Jesaja 55: 1-11; Ezechiël 36: 24-28

overdenking

*Gemeente van onze Opgestane Heer Jezus Christus,
lieve mensen van God*

Op 5 juni 1970 schrijft de Amerikaanse trappistenmonnik Thomas Merton in zijn dagboek:

Om half drie 's morgens het eerste getjirp van de vogels die wakker worden – *het point vierge* – het ongerepte moment – van de dageraad, een moment van ontzag en onuitsprekelijke onschuld, als de Vader in stilte hun ogen opent en zij tot Hem spreken, zich afvragend of het tijd is om te 'zijn'? En Hij zegt hun: 'Ja'. Mijn haren rijzen ten berge en de ogen van mijn ziel zijn wijd open. Ik ben aanwezig, zonder het te beseffen, in dit onuitsprekelijke paradijs, en ik neem dit geheim waar, dit wijd open geheim dat er voor iedereen is, gratis en niemand schenkt er aandacht aan'.

Dr. Kick Bras, die met dit dagboekfragment van Thomas Merton zijn boek over deze inspirerende monnik begint, kwam er over vertellen, vorige week vrijdag, in de Potkaamp. Wat een wondermooie avond was dat.

Dat point vierge, dat ongereptheidsmoment, dat heilige moment, dat spreekt tot mijn verbeelding. De vroege morgen spreekt tot de verbeelding als de ochtendvogels zingen, steeds meer naarmate het voorjaar wordt. De vroege morgen, als je de zondopgang ziet in de duinen. In het duister vertrokken, het pad door de duinen gegaan en op een duintop wachten tot dat heilige moment. Nachtblauw nevelt weg in lila, rozerood, steeds hoger aan de horizon, de herauten van de nieuwe dag en daar is dan de zon!

Zoals de jonge, gouden zon, al het geschapene zijn vorm hergeeft. Het water diepte, de hemel hoogte, de einders verte en alle vormen kleur, een kleed van kleur over de aarde.

Dat heilige moment, de stilte voor het geluid, de adem voor het spreken, de zon die boven de einder klimt, dat nieuwe begin, dat ongerepte nieuwe begin van de nieuwe dag. De dageraad, zojuist geboren, dauw aan de wimpers, staat stralend op aarde.

Ik verlang naar een pril nieuw begin, naar een terug naar de oorsprong, een terug naar de bron, ad fontes. Vont, doopvont, ontleent haar naam aan bron, oerbron, ongerept levensbegin. Het stromende frisse water over een nieuwgeborene, of het levende water dat ons leven wil vernieuwen. Ik verlang naar vernieuwing van mijn leven. Naar een terug naar de basis verlang ik.

Een gesprek over de kerk, over de gemeenschap, over de zo nu en dan niet zo gemeenschap met al die uiteenlopende ingegroeide patronen, die al te menselijke patronen die soms ingesleten lijken.

Ik verlang naar een sprankelende gemeenschap, naar de frisheid van de schepping, naar dat nieuwe begin van Israël dat het Angstlandverleden achter zich mocht laten. Ik verlang naar zuiver water dat ons afwast van alles wat ons gaandeweg besmeurd heeft, door wat ons overkwam of wat we zelf veroorzaakten. Ik verlang dat water dat dorst lest, omdat mijn ziel dorst naar leven met diepe betekenis, voorbij aan alle oppervlakkigheid en banaliteit. In verlang naar een ongerept moment, waarin de Schepper mij zegent met een levend hart en nieuwe ogen. Ik verlang naar het bruisen van de gemeenschap, van een opgewekte frisheid tussen mensen en tussen medeschepselen.

Ik ben de eerste niet met dit verlangen. Wij zijn de eersten niet met dit verlangen. Ons gingen mensen voor, sinds mensenheugenis die er op hoopten, naar uitzagen, er in geloofden en op vertrouwden. Die de verhalen doorgaven, over schepping en bevrijding en vernieuwing. Die het Evangelie verkondigden van wederopstanding. Die verkondigen dat de Heer het verloren gewaande paradijs heropend heeft. Met zijn nieuwe levensbegin. De graankorrel die in de aarde viel en stierf, is in het point vierge, het ongepte moment ontkiemd. En toen ik niets meer zag dan dode buitenkanten, is er een zalm tegen de stoom in gezwommen en bracht water in beweging, levend water dat dode stenen brak.

De Levende is de Wedergeborene, de Opgestane schenkt ons uit zijn hart een nieuw en ongerept begin op deze eerste dag van de rest van ons leven.

Amen